

ע"פ 67637/03/16 - דאוד גול נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 67637-03-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

דאוד גול
ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל

מערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
משיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ח' לומפ) בת"פ 19274-07-15
מיום 18.2.16.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בחברות בארגון טרוריסטי ונדון ל - 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: במועד שקדם לשנת 2006 הצטרף המערער לארגון "החזית העממית לשחרור פלסטין", עבד בתפקידים ניהוליים במרכז "נידאל", מקום פעולה של הארגון, ובעמותת "איחוד ועדות הבריות - ירושלים" או "אתחאד לג'אן אלעמל אלצחי", במסגרתה החל הארגון לפעול לאחר שמרכזל נידאל נסגר בשנת 2009. בכלל זה אירגן המערער, בין היתר, טיולים, חוגים וקייטנות קיץ לצעירים שחלקן קרויות על שם מחבלים שפעלו בארגון, וכן אירגן משלחות לביקור משפחות חללי ואסירי הארגון.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טען כי המערער פעל במישור החברתי והחינוכי וחברותו בארגון כללה פעילות אזרחית באופייה, ולפיכך החומרה של מעשיו הנה נמוכה, ולא בינונית כפי שקבע בית משפט קמא. עוד נטען כי עונשו של המערער אינו מתחשב בפגיעה שנגרמה לזכותו של המערער לתנועה חופשית, הוא היה תקופה ממושכת תחת צווי פיקוח, נאסר עליו

להיות בעבודתו ובביתו, הוא איבד את מקור פרנסתו ונאסר עליו לצאת את הארץ. נטען כי יש להתחשב גם בכך שהמערער הודה במיוחס לו לאחר שמיעת עדותה של עדת תביעה אחת בלבד, וחסך את העדתם של 35 עדי תביעה נוספים. יש ליתן משקל לכך שהעמותה, מקום עבודתו של המערער, הוכרזה כבלתי חוקית ביום 9.6.15, ואילו המערער לא היה במקום עבודתו מאז חודש דצמבר 2014. אמנם הצדדים הגיעו להסכמה בדבר המתחם (12 עד 24 חודשי מאסר), אולם לא הובאה בחשבון העובדה שהעמותה הוכרזה כלא חוקית לאחר עזיבתו.

מנגד, המשיבה טענה כי העונש שנגזר על ידי בית משפט קמא הנו עונש קל, בלב מתחם הענישה המוסכם, ואינו מציג כל בסיס לקבלת הערעור. העונש אינו חורג באופן קיצוני מרף הענישה הראוי וההולם. וכן, ההכרזה על מיהות העמותה הנה דקלרטיבית אך לא מהותית, וכל הכרזה הנוגעת לארגון נוגעת גם לבנותיו של הארגון, והעמותה הנה ארגון בת של ארגון החזית העממית. כן באה הפניה להרשעותיו הקודמות הרלבנטיות של המערער. על כן התבקש לדחות הערעור.

דין

4. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון יחסי בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, שכן ניתנה לאחר שנשמעה עדת התביעה הראשונה בתיק. לקולה יש להתחשב גם בנסיבותיו האישיות, העובדה שהוא מאורס ועמד להינשא טרם מעצרו, ובתקופה הממושכת בה שהה במעצר. מאידך, בהתאם להתרשמותו הישירה של בית משפט קמא מהמערער, הוא התחמק מהבעת חרטה ודבריו האחרונים בבית המשפט לא הצביעו על נטילת אחריות מהותית. לחובת המערער נזקפת חומרת העבירה שביצע. המערער היה חבר בארגון במשך כתשע שנים, הוא הצטרף לארגון בשנת 2006 והמשיך לעבוד בעמותה עד שהוגש כתב אישום זה. הוא פעל לשם תמיכה וקירוב הציבור הפלסטיני אל הארגון, גילה יוזמה ומעורבות פעילה, המלמדים על תמיכתו האקטיבית בארגון הפועל לעידוד הטרור. טענת ההגנה, לפיה פעילות המערער בארגון היתה בעלת אופי "אזרחי" והנה נסיבה לקולה - דינה להידחות. הכלל הנוהג בפסיקה הוא כי פעילות של ארגון טרור הנה פעילות אסורה גם כאשר היא כוללת מעשים לגיטימיים לכאורה (ר': ע"פ 1784/14 **עאשור נ' מדינת ישראל** (2015); ע"פ 2550/14 **חמדיה נ' מדינת ישראל** (2015)). חברות המערער בארגון טרור ופעילותו במסגרת ארגון זה, ארגון העוסק בחתירה תחת יסודות קיומה של מדינת ישראל, פוגעת בערכים של ביטחון המדינה, ריבונותה ושלטון החוק. בעבריות על רקע אידאולוגי לאומני, שיקול ההרתעה מקבל את הבכורה מבין שיקולי הענישה (ר': ע"פ 1163/07 **אבו חדיר נ' מדינת ישראל** (2007)) והפסיקה הנזכרת שם). בעברו הפלילי של המערער שתי הרשעות קודמות בעבירות של חברות בארגון טרור מהשנים 2005 ו- 2006, ובעבירות אלימות על רקע אידאולוגי, בגין נדון לעונשי מאסר משמעותיים של 12 ו- 18 חודשים, ולמרות זאת, לא היה בכך כדי להרתיעו, והוא שב לעבור עבירות לאחר שחרורו ממאסר במשך השנים שחלפו מאז. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ד אלול תשע"ו, 27 ספטמבר 2016, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד